

Melléklet

Gozsdu Manó

Rejtett szavak

Hidegvérű első részem, a második
 Fogásom tsak ravasz ortzájára illik
 Még meglátogatlak, reménylhetsz akármit,
 Feltalálod bennem reményid határit.
 Igazságos vagyok, megtartom a' törvényt,
 Egyaránt buktatom gazdagot, és szegényt.

Tsak akkor örülök végső két betűmnek,
 Ha már kára történt benne az embernek,
 Öt betűből állok, s ha elsőm elveted,
 Fordíts meg, vagy hagyj úgy hasznomat veheted.

Ny. Zs. kisasszony
 barátjának halálára

Deczember 17-dikén 1825

Lyórika! Korod virágjában
 Nem vélve elhervadál,
 Kinyilt tavaszod folytában
 Szakasztott le a' Halál

Lakhézisz a békéletlen
 Nem szánta szépségedet,
 Karjainkból a' kegyetlen
 Elragadott tégedet,

Ah! megszűnt Angyali szived
 Ártatlanul dobogni,
 Hantodon Barátnéd 's Híved
 Vajha látnád zokogni

Lánykák! akik esmertétek
'S rokon szívvel tartátok,
Méltó volt hogy szeressétek,
Végső szavát halljátok:

„Oh ékes nemem díszei
Változó léttek ezen
Sikámló világ kényei
Közt ditsőbb hont képezzen.

Én is nemrég Rózsa voltam,
A nagy Világ kertjében,
S ím hamar halált kóstoltam,
Éltem szép reggelében.

Jó Istenem egy szavára
Innen által költözök
A boldog Lelkek sorába
S élek Angyalok között.”

Menj el tehát drága Lélek,
Zokogva elkísérünk,
Nyílt sírodhoz, melly vár téged,
Majd nem soká követünk.

Én pedig körül ültetem
Emlékkel sírhalmodat,
S míg élek el nem felejtem
Kedves barátságodat.

Majd egyszer, ha valahára
Leteszem e por testet
Jézusunk édes szavára,
Készíts számomra helyet.

[*Szépliteratúrai Ajándék*, 1826]